

Coronaens time

Global opvågning med global opvarmning og pandemi

I ytringsfrihedens navn har den frie verden i generationer og med fuldt overlæg valgt at se stort på den naturvidenskabeligt beskrevne men ubekvemme nødvendighed, fordi global opvarmning, forsvindende skove, fisk, dyr, planter, insekter og andre fundamentale livsbetingelser afslører grænserne for den borgerlige frihed, det [økonomiske](#) og [tekniske](#) menneskes [illusioner om almagt og frihed](#). Det globale samfund med dets markedsfrihed har aldrig respekteret naturen, som det går under for i disse timer dage.

Coronaen ytrer sig i overensstemmelse med sin egen udemokratiske nødvendighed, og det afslører det illusoriske i de borgerlige frihedsrettigheder.

Millioner af mennesker vil dø for coronaen sammen med markedets pengeværdier, fordi den frie verden valgte at tilsidesætte de aspekter af naturvidenskaben, der handlede om andet og mere end naturbeherskelsens tilsigtede virkninger.

Hvis den frie verdens ledere havde taget truslen alvorlig i opløbet og truffet de nødvendige forholdsregler allerede i begyndelsen af februar 2020, [kunne verden have undgået pandemien](#). Men lederne valgte ikke at gøre det ud fra sine kortsigtede hensyn til markedets pengeværdier.

Det blev en historisk fejlkalkulation, afslutningen på en epoke.

Det er begyndelsen på noget, der skal munde ud i respekt for naturbeherskelsens selvnegerende rationalitet.

Skyld og uskyld

Coronaen er ren og uskyldig natur. Den er hævet over menneskets egoistiske [ret og moral](#), de spørgsmål om skyld og uskyld, som det borgerlige samfund insisterer på med sin selvforherligende falske nødvendighed og mangel på respekt for naturvidenskabelig sandhed.

Bedsteborgeren fokuserer på den principielle frihed som det har forvekslet med virkelighedens frihed. Hele den vestlige verdens åndsliv har tradition for at tilskrive sig selv en falsk form for ophøjethed. Videnskaben og humanvidenskaben er historisk bygget op om en gigantisk illusion om åndens position højt hævet over den udstrakte og beherskede natur, som om sjælen ville være noget i sig selv, ukompromitteret og hævet over genstanden for sin beherskelse. [Den ontologiske dualisme](#), et udtryk som de åndrige har glemt at forholde sig til, er selve kernen i deres falske selvforståelse.

Det er sandhedens time for det borgerlige samfunds frihedsidealer. Den kun principielle frihed møder sig selv som det, den er, en konstruktion.

Coronaen behøver ikke det borgerlige samfunds frihedsrettigheder for at udfolde sig. Den dræber frit i overensstemmelse med sin egen naturlige nødvendighed, virkelige frihed, ligesom vinterens udeblivelse er en naturlig og nødvendig konsekvens af menneskets påvirkning af klimaet, et andet fænomen, som det åh.. så demokratiske samfund frit har valgt at fortrænge fra fællesskabet.

I ytringsfrihedens navn har medier og politikere ladet den fri meningsdannelse om naturens grænser for det demokratiske menneskes frihed udfolde sig på bekostningen af sandheden. Man har overladt det til debatfora, selvbestaltede eksperter og ideologiske profeter at afgøre, hvilken sandhed, som samfundet skulle acceptere omkring konsekvenserne af sin naturpåvirkning. Det hævner sig uanset ret og moral.

Donald Trump er konsekvens af og [symptom på denne form for syg social adfærd](#), samfundets manglende respekt for naturen. Han ser kun på markedsværdien, den kun sociale nødvendighed. Alt, hvad han foretager sig, er udtryk for hans patetiske forsøg på at opnå politisk markedsværdi. Coronaen var ikke noget aktiv for ham, og han valgte at se bort fra den for længe. USA er sammen med EU pandemiens epicenter, og man reagerede alt for sent på udfordringen.

Den vestlige verden er endnu ikke i stand til at se den nye udvikling for sig. I frihedens hellige navn bortcensureres de forpligtende beskrivelser af den frie verdens selvnegerende naturbeherskelse.

Den fri verden kan ikke leve med sandheden om sig selv, fordi den ikke følger af det borgerlige individs abstrakte frihed til at skalte og valte.

Det har intet med skyld og uskyld at gøre. Det er naturligt, at mennesket i dyrkelsen af et fantasme går under for den realitet, som det ikke vil vide af. Det er [realitetens konflikt, ikke den kun ideologiske konflikts realitet](#).

Det, vi ser nu, er en fri verden, der uhæmmet bruger statens og nationalbankens magt til at holde de falske markedsværdier oppe via pengeskabelsen. FED, ECB m.fl. køber op på markedet af værdipapirer og gældsbeviser, samtidigt med at staterne pumper historiske beløb ud i økonomien via seddelpressen.

Markedets kunstige værdier, markedsværdier, er i generationer blevet skabt med markedets egne penge, de penge som den liberale finanssektor skaber i samarbejde med andre aktører på markedet som lån i de kapitalværdier, der danner grundlaget for pengeskabelsen i låneprocessen.

Når kurserne var i stand til at komme så højt op, som tilfældet var i februar 2020, så ligger det i den måde, pengene skabes på som lån. Penge er ikke og har umindelige tider ikke

været andet end uafsluttede regnskaber, hvor købekraften skabes som fordringer på skyldnere, der kan bruges som betalingsmiddel, og som forsvinder der, hvor fordringerne viser sig som urealistiske krav på fremtidig tilbagebetaling.

Virksomheder, borgere, stater og banker havde en gæld på lige knapt 250 billioner US\$ ved afslutningen af 2019. Disse lånepenge dannede grundlaget for de historisk høje kurser, som man så på alverdens børser. Nu, hvor det står klart, at alverdens skyldnere ikke kan betale sin gæld tilbage, forsvinder kreditpengene som dug for solen. Derfor falder kurserne igen.

Penge i den form er ikke nogen knap ressource, har aldrig været det. Der, hvor markedet kolliderer, afslører pengeværdiernes tomhed, træder staten og nationalbankerne til. Pointen er så, at det aldrig vil blive mere klart, at penge ikke er en knap ressource, og at borgerens købekraft derfor bygger på en social konstruktion.

Pengeværdi og realøkonomisk værdi er uforenelige størrelser, sådan som det er. Måske vil der opstå en forståelse for dette grundvilkår i tiden, der kommer. Det er yderst interessant, om man vil være i stand til fortsat at smadre jordens livsbetingelser med det patetiske forsøg på at redde den vesterlandske borgers pengeværdier, de falske markedsværdier og deri funderede købekraft. Det er faktisk mere end meget interessant. Det er helt afgørende for, om den frie verden nogensinde når at forstå grænserne for den kun principielle frihed, som man ofrer sig selv og alt andet for. Det hedder en eksistentiel udfordring.